

Grupp 5

FCI-nummer 234

FCI-standard på spanska publicerad 2014-01-28

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2012-10-08

Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2015-03-17

XOLOITZCUINTLE

Hårlös variant

Behärad variant

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för

XOLOITZCUINTLE

**Ursprungsland/
hemland**

Mexiko

Användningsområde

Sällskapshund; den stora och mellanstora varianten används även som vakthund.

FCI-klassifikation

Grupp 5, sektion 6

Inledning

Genen som medför hårlöshet är dominant. Ändå föds vissa valpar med päls. Avel mellan hårlösa exemplar producerar det minsta antalet valpar med päls och föredras därför. Det har bevisats att en sådan avel bibehåller och förbättrar rasens kvalitet. I syfte att öka den genetiska variationen, så kan välkonstruerade hundar med päls som är av utmärkt typ och helhet och har standardenlig färg och päls användas i avel. Avel mellan hundar med päls är inte tillåten. För att användas i avel måste hundar med päls vara registrerad avkomma till föräldrar med minst tre generationer av avel mellan hårlösa hundar bakom sig. Den behårade varianten måste utvärderas på hundutställning som en renrasig hund och i syfte att avlas enbart med hårlösa hundar.

Bakgrund/ändamål

Rasen anses ha mycket gammalt ursprung. I det precolumbianska Mexiko ansågs köttet från xoloitzcuintle (eller xoloitzcuintli på nahuatlspåket) vara en delikatess och åts vid speciella religiösa ceremonier. Hundarna ansågs representera guden Xolotl, från vilken de uppenbarligen fått sitt namn. Deras uppgift var att följa de dödas själar till den sista vilan. Det ledde till att rasen blev sällsynt på gränsen till utdöd. Den mexikanska kennelklubben räddade denna inhemska ras och använder sedan 1940 en xoloitzcuintle i sin logotyp. Den hårlösa varianten av rasen är även känd som perro pelón mexicano (mexikansk nakenhund), den behårade varianten var känd hos indianerna som itzcuintle.

Helhetsintryck

Xoloitzcuintle är en hund av urhundstyp med gamla anor och utvecklad under lång tid.

Helhetsbilden skall vara en mycket tilltalande slank och elegant hund, harmonisk i alla aspekter. Rasen ska ge intryck av snabbhet, harmoni och styrka utan att vara grov. Den skall ha en stilren siluett och välproportionerlig kropp. Bröstkorgen skall vara rymlig med väl välvda revben. Ben och svans skall vara långa. Inom rasen finns två hårlagsvarianter, hårlös respektive behårad, vilka har identisk konstruktion med undantag av päls och bett.

Viktiga måttförhållanden

Hårlös variant: Det främsta kännetecknet är den kompletta eller nästan kompletta avsaknaden av behåring på kroppen som har slät och mjuk hud. Ett särskilt kännetecken är att tanduppsättningen nästan alltid är inkomplett vilket hänger samman med den medfödda genen för hårlöshet.

Behårad variant: En mycket attraktiv hund helt täckt med mycket kort päls som skall vara tät, slät och mjuk utan underull. Den behårade varianten skall ha samma harmoniska proportioner i konstruktionen som den hårlösa. Bettet skall vara komplett med normalt utvecklade tänder.

Xoloitzcuintle skall vara rektangulär. Kroppslängden, mätt från bröstbensknapp till sittbensknöl, skall något överstiga mankhöjden, cirka 10:9. Tikar får vara något längre på grund av deras reproduktiva funktion.

Avståndet från armbågen till marken skall motsvara eller något överstiga avståndet från armbågen till manken.

Skallen och nospartiet skall vara av samma längd.

Rasen förekommer i tre storlekar, samtliga slanka och robusta, välutvecklade med välutvecklad bröstorg och måttlig benstomme.

Uppförande/karaktär

Xoloitzcuintle skall vara tystlåten, lugn, glad, uppmärksam och alert. Rasen är en utmärkt sällskapshund, men kan vara reserverad mot främlingar. Den är en bra vakthund, men är aldrig aggressiv. Dessa karaktärsdrag gäller i samma utsträckning för hårlösa som behårade exemplar av rasen.

Huvud

Skallparti

Skalle

Skallen skall vara bred, kraftig och kilformad. Uppifrån sett skall den vara bred, men ändå elegant, och svalna av mot nosen. Nackknölen skall inte vara tydligt markerad. Skallens och nosryggens plan skall vara nästan parallella.

Stop

Stopet skall vara måttligt men tydligt markerat.

Ansikte

Nosstryffel

Nosstryffeln skall vara mycket mörk hos mörka hundar, den kan vara rosa eller brun hos hundar med bronsfärgad hud, rosa eller brun hos blonda hundar och fläckig hos fläckiga hundar.

Nosparti

Sett från sidan skall nospartiet vara rakt med fyrkantiga och mycket starka käkar. Tungan är vanligen rosa men kan ha svarta fläckar, prickar eller ränder, vilket är ett vanligt särdrag hos rasen. Tunga som hänger utanför munnen eller förlamad tunga är diskvalificerande.

Läppar	Läpparna skall vara strama och tätt åtsmitande.
Käkar/tänder	Båda hårlagsvarianterna skall ha kraftiga käkar. Framtänderna skall sluta tätt i ett saxbett. Tångbett är tillåtet. <i>Hårlös variant:</i> Kompletta incisiver föredras. Avsaknad av några framtänder, hörntänder, molarer eller premolarer, liksom förekomst av roterade tänder, är acceptabelt då många hundar saknar djupa tandrötter. Genetiskt har avsaknad av päls ett nära samband med avsaknad av tänder. <i>Bebärad variant:</i> Kompletta sax- eller tångbett med normalt utvecklade tänder.
Kinder	Kinderna skall endast vara obetydligt markerade.
Ögon	Ögonen skall vara medelstora och mandelformade med ett alert och livligt uttryck. Ögonfärgen varierar i enlighet med hudfärgen i svarta, bruna, rödbruna, bärnstensfärgade och gula toner. Dock föredras ögonfärgen så mörk som möjligt och att båda ögonen har samma färg. Ögonkanterna skall vara väl pigmenterade i svart, grått eller brunt hos mörka hundar. Ljusa eller rosa ögonkanter är tillåtet, om än inte önskvärt, hos ljusa hundar.
Öron	Hos båda hårlagsvarianterna skall öronen vara stora, långa, uttrycksfulla och mycket eleganta med tunn struktur som påminner om fladdermusöron. När hunden är uppmärksam skall öronen vara upprätta och bilda en 50-80 graders vinkel mot horisontalplanet. Båda öronen skall vara i samma position när hunden är uppmärksam. Hängöron eller kuperade öron är diskvalificerande. <i>Öronkupering är förbjuden i Sverige.</i>
Hals	Hos båda hårlagsvarianterna skall halsen vara och förhållandevis lång, mycket elegant och högt buret med lätt välvd nacke. Halsen skall vara slät, torr, smal, flexibel och välmuskad. Halshuden skall vara fast, elastisk och åtliggande utan hakpåsar. Valpar kan ha hudrynkor vilka försvinner med åldern.
Kropp	Kroppen skall vara starkt byggd.
Överlinje	Rygglinjen skall förefalla fullständigt plan.
Rygg	Ryggen skall vara kort, stark och fast.
Ländparti	Länden skall vara stark och muskulös.
Kors	Korset skall vara svagt välvt från sidan sett. Det skall sluta c:a 40 grader mot horisontallinjen.

Bröstkorg	Bröstkorgen skall sedd i profil vara lång och så djup att den når ner till armbågsknölna. Revbenen skall vara väl men inte överdrivet välvda och aldrig flata. Framifrån sett skall bringan vara tillräckligt bred. Bröstbensknappen skall inte vara framträdande.
Underlinje och buk	Underlinjen skall vara elegant markerad med muskulös och måttligt uppdragen buklinje.
Svans	Svansen skall vara lång och smal och nå till haslederna. Den skall vara ansatt som en fortsättning av korset och avsmalna mot spetsen. Under rörelse kan den bäras högt i en båge, dock aldrig rullad över ryggen. Under vila bärs den hängande med en svag böj i spetsen. Svansen bärs ibland in under kroppen mot buken på grund av kyla. Ett fåtal sträva hårstrån förekommer hos den hårlösa varianten, hos den behårade varianten skall hela svansen vara helt täckt med päls.
Extremiteter	
Framställ	
Skulderblad	Skulderna skall vara flata och muskulösa med god vinkel mellan skuldra och överarm för att möjliggöra fria och eleganta rörelser med ett långt steg.
Armbåge	Armbågarna skall vara starka, fasta och ligga väl an mot bröstkor- gen. De får aldrig vara utåtvridna.
Underarm	Frambenen skall framifrån sett vara raka och lodräta.
Mellanhand	Mellanhänderna skall vara fasta och nästan lodräta.
Framtassar	Framtassarna skall vara medelstora och formade som hartassar med samlade, kompakta tår, som kan vara försedda med spretig, styv päls hos den hårlösa varianten och skall vara täckta med kort päls hos den behårade varianten. Klorna skall vara mörka hos mörka hundar, ljusare hos bronsfärgade och gyllene hundar. De skall klip- pas. Trampdynorna skall vara hårda och tåla vilket underlag som helst. Huden mellan trampdynorna skall vara väl utvecklad. Spor- rar bör tas bort förutom i länder där detta är förbjudet enligt lag.
	<i>Borttagning av sporrar utan veterinärmedicinska skäl är förbjuden i Sverige.</i>
Bakställ	
Helhet	Bakstället skall vara starkt och muskulöst med måttligt rundade knän. Sedda bakifrån skall benen vara absolut raka och parallella. Vinklarna mellan bäcken och lårben och mellan knä och hasled skall vara tillräckligt öppna för att tillåta fria och stadiga bakbens- rörelser. Hunden får aldrig vara trång bak.

Lår	Låren skall vara välmusklade.
Knäled	Knäledsvinkeln skall vara måttlig.
Has/hasled	Kohasighet är synnerligen önskat.
Baktassar	Baktassarna skall vara medelstora och formade som hartassar med samlade, kompakta tår, som kan vara försedda med spretig, styv päls hos den hårlösa varianten och skall vara täckta med kort päls hos den behårade varianten. Klorna skall vara mörka hos mörka hundar, ljusare hos bronsfärgade och gyllene hundar. De skall klip-pas. Trampdynorna skall vara hårda och tåla vilket underlag som helst. Huden mellan trampdynorna skall vara väl utvecklad. Spor-rar bör tas bort förutom i länder där detta är förbjudet enligt lag. <i>Borttagning av sporrar utan veterinärmedicinska skäl är förbjuden i Sverige.</i>
Rörelser	Rörelserna skall vara fria med eleganta långa och fjädrande steg. Travet skall vara snabbt och flytande. Svans och huvud skall bäras högt. Bakbenens rörelser skall vara fria och starka.
Hud	<i>Hårlös variant:</i> På grund av den totala avsaknaden av pälsväxt är hudens beskaffenhet av stor vikt. Den skall vara slät och är känslig för beröring. Huden känns varm på grund av det direkta värmeutflödet, även om kroppstemperaturen är densamma som hos behårade hundar. Den nakna hudens brist på naturligt skydd gör att den, till skillnad från behårade hundar hos vilka överskottsvärme sprids genom naturlig ventilation, behöver skyddas mer från att utsättas för stark sol och hårt väder. Naturliga ärr i huden skall inte bestraffas. Hundar svettas normalt genom tassarna (trampdynorna och membranen mellan tårna) varför de sällan flämtar annat än i extrem hetta. Huden skall vara fri från uppenbara hudproblem. <i>Behårad variant:</i> Huden skall vara mjuk och helt täckt med päls.
Päls	
Pälsstruktur	<i>Hårlös variant:</i> Det karakteristiska för den hårlösa varianten är att den är helt pälslös på kroppen. Det förekommer dock ett fåtal korta, sträva och tjocka hårstrån i vilken färg som helst på pannan och i nacken. Håret får inte vara längre än 2,5 cm och det får inte bilda någon lång, mjuk tofs. Det förekommer också grövre strån på tassarna och på svanstoppen. Avsaknad av strån här accepteras. <i>Behårad variant:</i> Den behårade varianten skall ha päls över hela kroppen men pälsen på magen och insidan av bakbenen kan vara sparsam. Pälsen skall vara kort, slät och helst mjuk. Underull ska inte förekomma.

Färg	<p><i>Härlös variant:</i> Enfärgad, enhetligt och mörkt färgad hud föredras. Färgskalan varierar från svart, gråsvart, skiffergrå, mörkt grå, rödaktig, leverfärgad, brons eller gyllengul. Det förekommer även fläckiga exemplar i ovan nämnda nyanser inklusive vita fläckar.</p> <p><i>Behårad variant:</i> Enfärgad, enhetliga och mörka färger föredras. Färgskalan varierar från svart, gråsvart, skiffergrå, mörkt grå, rödaktig, leverfärgad, brons eller gyllengul. Det förekommer även fläckiga exemplar i ovan nämnda nyanser inklusive vita fläckar.</p>
Storlek/vikt	Rasen förekommer i tre storlekar för både hanhundar och tikar.
Mankhöjd	<p>Stor: från 46 cm till 60 cm, med tolerans på + 2 cm för utmärkta exemplar</p> <p>Mellan: från 36 cm till 45 cm</p> <p>Liten: från 25 cm till 35 cm</p>
Fel	<p>Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Mycket brett huvud. • Slapp hud som bildar veck hos vuxna hundar. • Slapp hud som bildar veck på halsen hos vuxna hundar. • Hakpåsar. • Ljusa, runda eller utstående ögon. • Svankrygg eller karprygg. • Brant fallande kors. • Kohasig. • Svans rullad över ryggen. • Kort svans. • Platta tassar.
Allvarliga fel	<ul style="list-style-type: none"> • Lång och smal kropp med korta ben.

Diskvalificerande fel

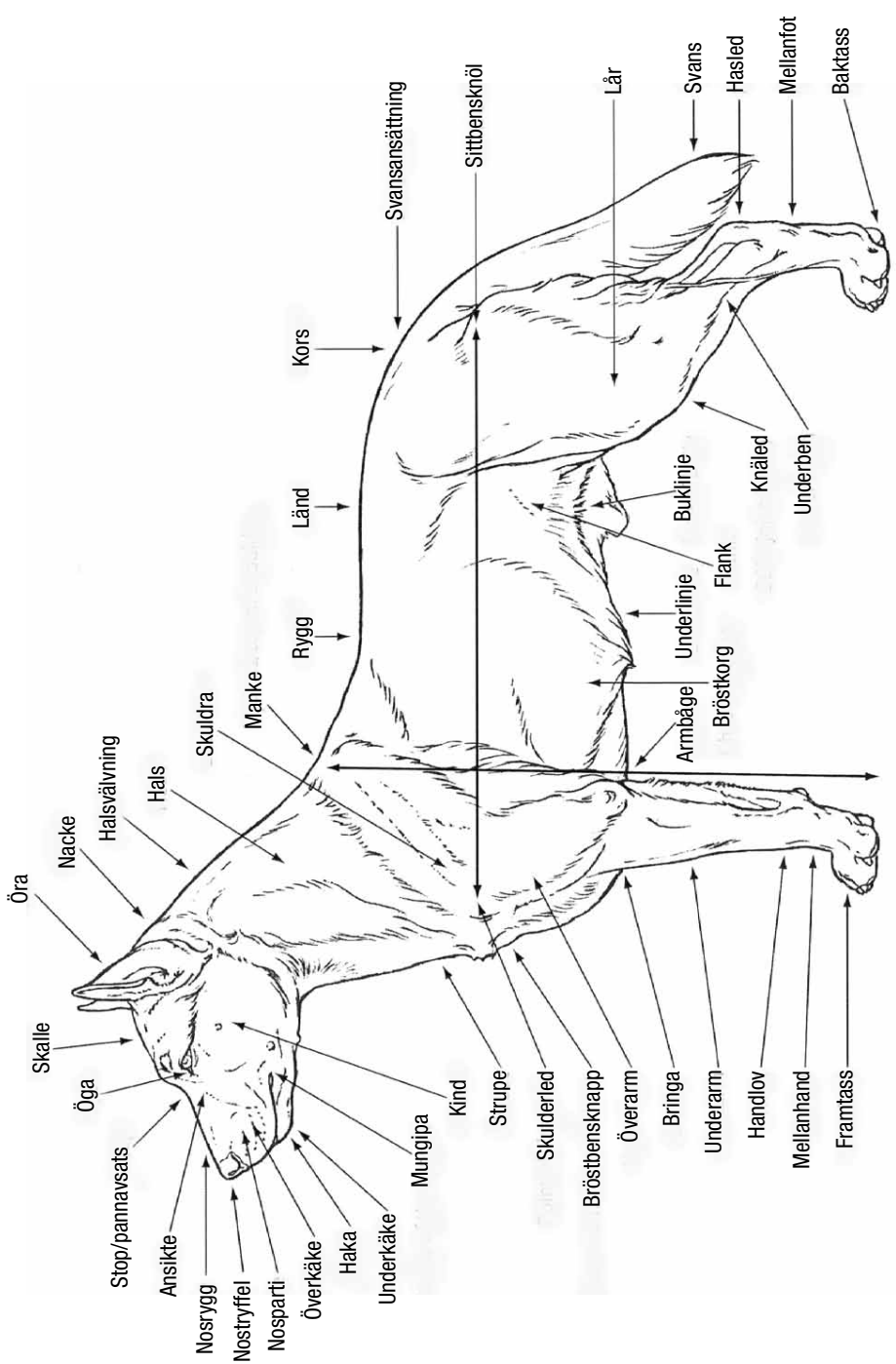
- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.
- Otypisk.
- Blind eller döv.
- Under- eller överbett.
- Sned käke (mycket skev underkäke).
- Klent utvecklat bett orsakat av klena käkar.
- Förlamad tunga (som hänger slapt utanför munnen).
- Blå eller olikfärgade ögon (heterokromi).
- Öron som är kuperade eller hängande.
- Kuperad svans eller stubbsvans.
- Hår på andra ställen hos den hårlösa varianten än på huvud, öron, hals, tassar och svans.
- Päls som inte är kort och slät hos behårade hundar.
- Albinism.
- Merlefärg eller annan färg som inte nämns i standarden, till exempel tanteckning, brindle, vit, sobel etc.
- Mankhöjd över 62 cm eller under 25 cm.

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben är hundägarnas riksorganisation och företräder alla hundar och hundägare i Sverige. Med våra 300 000 medlemmar är vi en av landets största intresseorganisationer. Vi sprider information, utbildar och väcker debatt – och visar på den stora glädjen och nyttan med hund!

**SVENSKA
KENNELKLUBBEN**
HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION

POSTADRESS | 163 85 Spånga
BESÖKSADRESS | Rinkebysvängen 70
TELEFON | 08-795 33 44
E-POST | agstandard@skk.se

www.skk.se